

בבית המשפט העליון

רע"ב 7060/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: חוסני עבדיני

נגד

המשיב: שירות בתי הסוהר

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד (השופט נ' קובר) מיום 12.9.2018 בעת"א 47543-04-18

בשם המבקש: עו"ד עינת סופר-בסרגליק

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט נ' קובר) מיום 12.9.2018 בעת"א 47543-04-18, בגדרה נדחתה עתירת המבקש נגד החלטת המשיב להוציאו מאגף השיקום ולשלול את חופשותיו.

2. המבקש הינו אסיר המרצה מאסר עולם קצוב (שלושים שנה) החל מיום 18.1.2001 אשר הושת עליו בגין רצח.

3. החל מיום 28.11.2017 שולב המבקש באגף השיקום בכלא מעשיהו וזכה לצאת לחופשות. ביום 18.4.2018 מצא שב"ס טלפון סלולארי במפעל בו עבד המבקש ובעקבות ידיעות מודיעיניות שהגיעו אליו הגיע למסקנה כי הטלפון שייך למבקש. בעקבות כך ועדת השיקום התכנסה בעניינו והחליטה על הוצאתו מאגף השיקום. כמו כן, חופשותיו נשללו.

4. עתירה שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים נדחתה. בית המשפט עיין בחומר מודיעיני חסוי שהוגש בפניו,

הורה על בדיקת המכשיר הסלולארי ולאחר שהדבר בוצע קבע כי החלטת המשיב המבוססת על הידיעות המודיעיניות האמורות הינה סבירה.

5. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני. המבקש טוען כי שגה בית משפט קמא שעה שנתן משקל מכריע למידע המודיעיני ולא הורה על פתיחת חקירה פלילית שתבחן את אמינות המידע. עוד טוען המבקש כי החלטת הועדה לשלול את חופשותיו לתקופה העולה על חצי שנה אינה הולמת את חומרת המעשים המיוחסים לו.

6. לאחר עיון בבקשה ובנימוקה, דין הבקשה להדחות. כידוע, רשות ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים בעתירת אסיר תינתן ככלל רק במקרה שבו מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מענייניו הפרטי של המבקש (רע"ב 7/86 וייל נ' מדינת ישראל (26.6.1986); רע"ב 4200/16 טבן נ' מדינת ישראל (30.5.2016)). במקרה דנן עוסקת הבקשה בענייניו הפרטי של המבקש הנעדר השלכות כלליות, ודי בכך כדי להביא לדחייתה.

7. על כך יש להוסיף כי החלטות העוסקות בשיקום אסיר וביציאתו לחופשה הן החלטות מקצועיות ובית-המשפט לא יטה להתערב בהן, אלא במקרים חריגים שענייניו של המבקש אינו נמנה עליהם (רע"ב 2410/93 מדינת ישראל נ' רוני לוי, פ"ד מז(3) 802 (1993); רע"ב 6737/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 7.8.07)). במיוחד נכון הדבר בנסיבות ענייניו בהן בית משפט קמא בחן באופן עצמאי מידע מודיעיני ממקורות שונים בענייניו של המבקש והכריע כי הוא קושר את המבקש באופן ברור להסלקת הטלפון הסלולארי. עקב כך, קבע בית המשפט כי החלטת המשיבים היא סבירה. בנסיבות אלו, אף לגופם של דברים, לא נראה כי נפל פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מנהליים.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשע"ט (21.10.2018).

ש ו פ ט